

TRASTORNS MENTALS

Introducció: Durant dècades, els trastorns mentals, igual que moltes altres variacions o disfuncions en l'ésser humà han estat un tema tabú, prejutjat i qüestionat molt estrictament per gran part de la població. Des de fa molt de temps i fins i tot en l'actualitat, aquest problema social afecta una gran magnitud de persones independentment del seu sexe, ètnia o religió. Per aquest motiu trobem interessant parlar sobre les etapes per les quals ha passat aquest problema social al llarg de la història fins a arribar a la inclusió.

Negació: Fa molts anys, a l'edat mitjana, es creia que tot aquell qui patia algun tipus de trastorn mental estava posseït pel dimoni, motiu pel qual, no eren acceptats per la societat. A mesura que ha passat el temps, aquestes creences religioses s'han anat deixant de banda i s'ha passat a tenir una idea més racional sobre els trastorns mentals, no obstant això, el refusament cap a les persones que patien aquestes malalties ha estat constant fins a èpoques actuals, ja que no se les han considerat com a individus normals. Aquests casos els hem pogut trobar, quan persones afectades per alguna malaltia mental han estat refusades del món laboral, acadèmic, social i fins i tot familiar.

Exclusió: Aquesta etapa descriu la marginació per part de la societat cap a aquestes persones, a l'hora de participar o intentar integrar-se al grup majoritari. Concretament, en aquest cas, podem prendre com a exemple, el tracte donat a les persones esquizofrèniques quan, antigament, eren tancades a psiquiàtrics o se'ls practicava la lobotomia, què consistia en un procés quirúrgic en el sistema nerviós amb la fi de transformar-los en el que erròniament coneixem com a 'persona normal', és a dir, que es complissin els estàndards de la població.

Segregació: L'etapa de segregació consisteix en la marginació d'una minoria per part d'un grup majoritari. La segregació es pot manifestar en diferents àmbits, la discriminació és tanta que, existeix a dia d'avui accés selectiu a segons quins

Maria del Viso
Renato Posigua
Accessibilitat
N1311

centres del món laboral i educatiu. Un cas a destacar avui dia en el sistema educatiu, són les escoles per a persones amb patologies mentals. Des de finals del segle XX la creació de centres especials ha crescut exponencialment, podem prendre com a model les escoles REL i Taiga, situades a Barcelona, treballen amb nens i nenes de 3 fins a 21 anys. Aquests col·legis donen suport d'aprenentatge a grups que pateixen malalties mentals i incideixen en el desenvolupament de les seves habilitats.

Integració: Aquesta etapa comença quan ja es deixa de separar de manera extrema a les persones amb trastorns mentals, ja que com es veu a l'etapa anterior, les persones amb trastorns mentals solien assistir a escoles separades, i es comença a ajuntar a la mateixa escola la gent amb trastorns i sense. Es comença a veure una evolució a la societat i una reducció de la discriminació.

Inclusió: Aquesta etapa es defineix com l'etapa "actual", perquè en aquest instant no es tracta diferent de les persones per tindre un trastorn mental, no se'l discrimina (o s'intenta) en l'àmbit laboral ni se'l pren com una persona amb dificultats per a fer certes feines. Aquesta etapa mostra la maximització de la no discriminació en qualsevol àmbit. Mostra l'acceptació d'aquest trastorn en la societat i el tractament que se l'imposa. També inclou l'erradicació de l'ús de la paraula boig per a persones amb trastorns mentals.

Conclusions

Podem observar l'evolució de la societat, l'acceptació per part de les persones que no tenen problemes mentals de les persones que en tenen i l'erradicació d'institucions, paraules o "motes" per aquestes persones.

El que veiem en el meu grup és que el fet de ser diferent d'una gran part de la societat, ja et dificulta la convivència i això no ens sembla just.